

О. Я. Привалова

Бардін Іван Павлович

БАРДІН Іван Павлович (01(13). 11. 1883, с. Широкий Уступ, нині Саратов. обл., РФ – 07. 01. 1960, Москва) – фахівець у галузі металургії. Академік АН СРСР (1932). Сталін. (1942, 1949) та Ленін. (1958) премії. Державні нагороди СРСР. Закін. Київ. політех. інститут (1910). Працював робітником на заводах США, від 1911 – на металург. заводах Юзівки, нині Донецьк (разом із М. Курако), Єнакієвого та ін. До 1929 – гол. інж. Єнакіїв., Макіїв., Дніпродзерж. металург. заводів та «Південсталі». Від 1929 – директор Кузнец. металург. комбінату. Ініціатор створення та дир. Інституту металургії АН СРСР (від 1939) і Центр. НДІ чорної металургії (від 1944), який від 1960 носить його ім'я. Віце-президент АН СРСР (1942–60), керував її роботами з використання природ. ресурсів сх. р-нів СРСР для потреб оборони. Осн. напрями наук. діяльності – проектування потуж. металург. заводів; освоєння й комплексне використання металург. сировини; інтенсифікація металург. процесів, особливо за допомогою кисню. Під керівництвом Б. створ. установки для безперерв. розливання сталі. Депутат ВР СРСР 1–5-го скликань.

Основні праці

Избранные труды. Т. 1–2. Москва, 1963–68.

Рекомендована література

1. Федоров А. С. Иван Павлович Бардин // Люди русской науки. Москва, 1965;
2. И. П. Бардин и развитие металлургии в СССР. Москва, 1976.

Бібліографічний опис:

Бардін Іван Павлович / О. Я. Привалова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-40527>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).